

Η Χαραυγή

Ιανουάριος – Φεβρουάριος 2020
ΕΤΟΣ 86 ον Αριθμός έκδοσης 1

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Τον Θεόν να τον υπηρετήσουμε
υπό ένα ζυγόν 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Η Κιβωτός της Διαθήκης
μετεφέρθη εις Ιερουσαλήμ 14

Ο ψαλμός Ευχαριστιών του
Δαβίδ 18

Η υπόσχεση του Θεού στον
Δαβίδ 21

Η προσευχή του Δαβίδ 24

The Dawn - Greek Edition

JAN / FEB 2020

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Τον Θεόν να τον υπηρετήσουμε υπό ένα ζυγόν

*" Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς
γλώσσαν καθάραν, διά να επικαλώνται πάντες το
όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα
ζυγόν." - Σοφ. 3: 9*

Με την πτώση των πρώτων γονέων μας στην Εδέμ, ο άνθρωπος σύντομα φοβήθηκε τον αγαπητό του Δημιουργό. Αυτό το πνεύμα φόβου, που προωθήθηκε από τον Σατανά, τον Διάβολο, ήταν εύφορο έδαφος στο οποίο σπέρνει σπόρους σύγχυσης σχετικά με τη θρησκευτική λατρεία, τα ηθικά και κοινωνικά πρότυπα και τις ιδεολογίες μεταξύ των εθνών και των κυβερνήσεων. Μέσα από τους αιώνες αυτοί οι σπόροι βλάστησαν και ωρίμασαν σε μυριάδες ψεύτικων και παραμορφωμένων πεποιθήσεων. Σήμερα, παρά τη διαφώτιση του κόσμου σε πολλές γραμμές, οι άνθρωποι είναι πιο συγκεχυμένοι και διαχασμένοι από ποτέ άλλοτε στις αντιλήψεις τους για θρησκευτικούς, πολιτικούς και κοινωνικούς ενδοιασμούς.

Ωστόσο, ο Θεός έχει πλήρη επίγνωση της παρελθούσας και της παρούσας κατάστασης του ανθρώπου και έχει ένα σχέδιο για την ενοποίηση της κατανόησης της ανθρωπότητας για τις θεϊκές αρχές σε όλες τις γραμμές. Η λέξη που μεταφράζεται "καθαρά" στο αρχικό μας κείμενο σημαίνει, σύμφωνα με το βιβλικό λεξιλόγιο "Strong's Hebrew Definitions" να ξεκαθαρίζει" ή "να λαμπρύνει". Πράγματι, είναι το σχέδιο του Θεού να διαφωτίσει ολόκληρο τον κόσμο ως προς τα πρότυπά του για τη δικαιοσύνη, ενώ συγχρόνως να καταργήσει τις ψευδείς και συγχέουσες έννοιες που μαστίζουν την ανθρωπότητα με διαίρεση για χιλιάδες χρόνια. Μόνο ένα τέτοιο σχέδιο μπορεί να επιφέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα του Δημιουργού του να έχει ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή να τον υπηρετεί "σε συμφωνία μαζί Του" ("υπό ένα ζυγόν" στην Καθαρεύουσα)

ΤΟ "ΑΛΗΘΙΝΟΝ ΦΩΣ"

Ο μονογενής Υιός του Θεού, ο Ιησούς, είναι εκείνο το "αληθινόν φως", το "φως του κόσμου", το οποίο τελικά θα φωτίσει κάθε άνθρωπο που έζησε πάνω στη γη.(Κάτα Ιωάννη 1: 9· 8:12) Κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του, ο Ιησούς ανέθεσε στους μαθητές του να είναι και φώς για τον σημερινό κόσμο του σκότους. (Μάτθ. 5:14) Ο θεϊκός σκοπός μέσω αυτών των φορέων φωτός δεν ήταν να μετατρέψει ολόκληρο τον κόσμο στον Χριστό στη σημερινή εποχή αλλά να χρησιμεύσει ως μάρτυρας και να βοηθήσει στον σημερινό σκοπό του Θεού να καλεί από τον κόσμο έναν «λαό για το όνομά του ". - Πράξεις 15: 14-17

Δεδομένου ότι αυτό το έργο έχει προχωρήσει τα τελευταία δύο χιλιάδες χρόνια, ο Σατανάς συνεχίζει να ενθαρρύνει και να προωθεί ψεύτικες θρησκείες, θεωρίες και πρακτικές μεταξύ των ανθρώπων. Όταν κάποια από αυτά φαίνονται ξεπερασμένα, προξενεί νέες εκδοχές του σκότους να προκύψουν και να ευδοκιμήσουν για να συμβαδίζουν με τις κοινωνικές αλλαγές. Ως αποτέλεσμα, πολλοί απομακρύνθηκαν από την οδόν του Θεού και, όπως και οι Ισραηλίτες του παρελθόντος, έφεραν στα μέσα τους διάφορες απόψεις, πρότυπα και πρακτικές που είναι εκτός αρμονίας με τη δικαιοσύνη. Σήμερα, οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο, ανεξάρτητα από το θρησκευτικό επάγγελμα, έχουν χωριστεί σε πολλές ομάδες και δεν υπάρχει "συμφωνία" για το τι είναι σωστό ή λάθος, ηθικό ή ανήθικο, αλήθεια ή ψέμα.

Προς το τέλος της επίγειας διακονίας του, ο Ιησούς έθεσε το ερώτημα εάν θα «βρει πίστη στη γη» όταν θα επιστρέψει. (Κάτα Λουκά 18: 8) Σημειώνουμε ότι δεν αμφισβητούσε εάν θα υπήρχε θρησκευτικό θάρρος ή το πνεύμα της θρησκευτικής αφοσίωσης. Η "πίστις", στην οποία αναφέρθηκε, ήταν η πίστις που αφορούσε το αληθινό Ευαγγέλιο, το οποίο "κηρύχθηκε πριν ... στον Αβραάμ". Ήταν η ευχάριστη είδηση ότι ο Θεός, με τον δικό του χρόνο και τρόπο, μέσα από τον υπεσχεμένο Σπέρμα του Αβραάμ, θα ευλογούσε "όλους τους λαούς της γης". - Γαλ. 3: 8• Γένεση 22:18• Πράξεις 3:25

Ο "ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΘΕΟΣ"

Μια γενική, διαχρονικά, ανασκόπηση των θρησκευτικών, πολιτικών και κοινωνικών πεποιθήσεων και πρακτικών, μαζί με τις συνθήκες που τις βλέπουμε σήμερα στον κόσμο, βοηθάει κάποιον να κατανοήσει τα

συναισθήματα του Παύλου όταν βρισκόταν στον Άρειο Πάγο και μιλούσε με τους Αθηναίους φιλόσοφους. Είπε: «22 Σταθείς δε ο Παύλος εν μέσω του Αρείου Πάγου, είπεν· Άνδρες Αθηναίοι, κατά πάντα σας βλέπω εις άκρον θεολάτρας. 23 Διότι ενώ διηρχόμενη και ανεθεώρουν τα σεβάσματά σας, εύρον και βωμόν, εις τον οποίον είναι επιγεγραμμένον, Αγνώστω Θεώ. Εκείνον λοιπόν, τον οποίον αγνοούντες λατρεύετε, τούτον εγώ κηρύττω προς εσάς.» - Πράξεις 17: 22,23

Μπορούμε να υποθέσουμε ότι επαινέσαμε τους Αθηναίους για τον ανοιχτό τρόπο με τον οποίο ομολόγησαν την πίστη τους σε έναν θεό τον οποίο δεν γνώριζαν. Είναι επίσης ενδιαφέρον ότι σκέφτηκαν τις ανώτερες δυνάμεις οι οποίες, σύμφωνα με τη λατρεία τους των πολλών θεών, φαινομενικά ήταν εκεί για να τους καθοδηγούν σε όλα τα ζητήματα της ζωής. Δεν εξυπηρετούσαν, ωστόσο, μια μοναδική θεότητα "υπό 'ενα ζυγόν". Πράγματι, ένας τέτοιος Θεός ήταν "άγνωστος" για αυτούς.

Αναμέσον των ξύλινων, πέτρινων και μεταλλικών ειδώλων σε όλο τον κόσμο σήμερα, μπορεί να μην αποδίδεται κανένα από αυτά στον "άγνωστο θεό" όπως συνέβαινε στην αρχαία Αθήνα. Μπορούμε, ωστόσο, να είμαστε ασφαλείς λέγοντας ότι στις καρδιές των εκατομμυρίων υπάρχει μια εικόνα ενός θεού που ο λαός θα ήθελε να πιστέψει ότι υπάρχει και που είναι στοργικός και ευγενικός. Ένα τέτοιο όραμα είναι από ένα υπέρτατο ον ικανό και πρόθυμο να καταλάβει αυτόν τον σύγχρονο σύγχρονο κόσμο και να φέρει τον κόσμο (τάξιν) εκ του χάους, την ειρήνη εκ της αναταραχής και του πολέμου, την κατανόησιν και την συνεργασίαν εκ

της πικρής διαμάχης των λέξεων και της συγκρούσεως ιδεολογιών.

Είναι αυτός ο άγνωστος Θεός, τον οποίο σκέφτονται οι λαοί όταν θέτουν το επαναλαμβανόμενο ερώτημα "Πού είναι ο Θεός στον ταραγμένο κόσμο του σήμερα;" Πολύ λίγοι προσφέρουν κάποια εξήγηση και εκείνοι που το κάνουν δίνουν συχνά τα πιο ρηχά λόγια, όπως «ο Θεός τιμωρεί τον κόσμο» ή «Αυτό αξίζει η ανθρωπότητα». Ωστόσο, υπάρχει εκείνος ο Θεός ο οποίος, καθ' όλη τη διάρκεια των αιώνων, ήταν άγνωστος για τους ανθρώπους και ο οποίος υποσχέθηκε, όπως έχει καταγραφεί στο κείμενό μας, ότι έρχεται ο καιρός όταν θα δώσει στον λαό "μια καθαρά γλώσσα", η οποία θα επιτρέψει σε όλους αυτούς να τον υπηρετήσουν "υπό ένα ζυγόν".

Η ταυτοποίηση του χρόνου που περιέχεται σε αυτή την υπέροχη υπόσχεση είναι αμέσως μετά την καταστροφή της συμβολικής "γης" με τη "φωτιά" της ζήλιας του Θεού, όπως προφητεύτηκε στο προηγούμενο εδάφιο. Διαβάζει ως εξής: «Διά τούτο προσμένετε με, λέγει Κύριος, μέχρι της ημέρας καθ' ην εγείρομαι προς λεηλασίαν· διότι η απόφασίς μου είναι να συνάξω τα έθνη, να συναθροίσω τα βασίλεια, να εκχέω επ' αυτά την αγανάκτησίν μου, όλην την έξαψιν της οργής μου· επειδή πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου μου. » - Σοφ. 3: 8

ΤΟ ΟΡΑΜΑ

Ο θεοσεβής κόσμος ανά τους αιώνες ενθαρρυνόταν να περιμένει από τον Κύριο. Ομοίως, σε κάθε γενιά υπήρξαν εκείνοι που αναρωτήθηκαν γιατί ο Θεός συνέχισε να επιτρέπει το κακό. Στον Αββακούμ, ο

Κύριος είπε: "Διότι η όρασις μένει έτι εις ώρισμένον καιρόν, αλλ' εις το τέλος θέλει λαλήσει και δεν θέλει ψευσθή· αν και αργοπορή, πρόσμεινον αυτήν· διότι βεβαίως θέλει ελθεί, δεν θέλει βραδύνει." (Αββακ. 2: 3) Ο Παύλος παραθέτει αυτή την προφητεία και το εφαρμόζει στη δεύτερη έλευση του Χριστού. - Εβρ.10:37

Επομένως, δεν υπάρχει λάθος στον συγχρονισμό της εφαρμογής των λόγων του Θεού στον Αββακούμ. Είναι κατά τη χρονική στιγμή που ακολουθεί την επιστροφή του Ιησού, κατά την άορατη παρουσία του στην εκπόνηση των υποθέσεων της γης. Η εκπλήρωση πολλών προφητικών σημείων δείχνει ότι ζούμε σήμερα σε αυτή τη περίοδο. Το όραμα τώρα "μιλάει", δίνοντας στους ειλικρινείς μαθητές της Βίβλου κατανόηση της εποχής που ζουν. Μεταξύ άλλων, το νόημα της μεγάλης «περιόδου της θλήψεως» που υπάρχει τώρα στον κόσμο είναι η διαβεβαίωση ότι ο χρόνος αναμονής σχεδόν τελείωσε. (Δαν. (17:16 • Κάτα Μάτθ. 24:21) Ο καιρός είναι κοντά, όταν ο Κύριος θα καταστρέψει την ανομία και θα εξυψώσει τη δικαιοσύνη στη γη.

Το όραμα μίλησε επίσης στο ότι τώρα βλέπουμε ότι τα έθνη συγκεντρώνονται, ότι η συμβολική φωτιά της ζήλιας του Θεού είναι πάνω τους και ότι όταν αυτή η πτυχή της θείας παρέμβασης θα έχει επιτύχει τον σκοπό της, η καθαρή γλώσσα θα δοθεί στους ανθρώπους. Τότε ο προηγουμένως "άγνωστος" Θεός θα τους αποκαλυφθεί, και με καρδιές χαράς θα τον υπηρετήσουν με ενότητα «υπό ένα ζυγόν», με τα άσματα επαίνου τους να γεμίζουν τη γη με τη δόξα του.

Ο Παύλος εξήγησε στους Αθηναίους μερικά από τα χαρακτηριστικά του άγνωστου Θεού, ο οποίος

"έπλασε τον κόσμο και όλα εκείνα τα πράγματα μέσα σε αυτόν". Αυτός κατοικεί "όχι σε ναούς φτιαγμένα με χέρια", είπε ο Παύλος. Ήταν ένας ευγενικός τρόπος να πει στους Αθηναίους ότι ο άγνωστος Θεός δεν χρειαζόταν τέτοιους ναούς όπως είχαν στην Αθήνα για πολλούς άλλους θεούς τους. (Πράξεις 17:24) Σήμερα, μπορούμε να προσθέσουμε επίσης ότι ο Θεός δεν κατοικεί σε βασιλικά ανάκτορα, αίθουσες προέδρων κτλ. ή σε αρχοντικά δικτατόρων και φανατικών ηγεμόνων.

Ο άγνωστος Θεός, ο Παύλος εξήγησε, «26 και έκαμεν εξ ενός αίματος παν έθνος ανθρώπων, διά να κατοικήσιν εφ' όλου του προσώπου της γης, και διώρισε τους προδιατεταγμένους καιρούς και τα οροθέσια της κατοικίας αυτών, 27 διά να ζητώσι τον Κύριον, ίσως δυνηθώσι να ψηλαφήσωσιν αυτόν και να εύρωσιν, αν και δεν είναι μακράν από ενός εκάστου ημών. 28 Διότι εν αυτό ζώμεν και κινούμεθα και υπάρχομεν, καθώς και τινές των ποιητών σας είπον· Διότι και γένος είμεθα τούτου». (εδάφ. 26-28) Ο απόστολος εξηγεί περαιτέρω ότι από τη στιγμή που είμαστε παιδιά του Θεού, τη δημιουργία του, «δεν πρέπει να νομίζωμεν τον Θεόν ότι είναι όμοιος με χρυσόν ή άργυρον ή λίθον, κεχαραγμένα διά τέχνης και επινοίας ανθρώπου». (εδάφ. 29) Πόσο υπέροχα ο Παύλος αντιπαραθέτει τον αληθινό Θεό με όλους τους άλλους θεούς.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Ο Παύλος λέει σχετικά με τη γενική έλλειψη γνώσης της ανθρωπότητας για τον "άγνωστο Θεό", ότι οι «30 Τους καιρούς λοιπόν της αγνοίας παραβλέψας ο Θεός, τώρα παραγγέλλει εις πάντας τους ανθρώπους

πανταχού να μετανοώσι, 31 διότι προσδιώρισεν ημέραν εν ή μέλλει να κρίνη την οικουμένην εν δικαιοσύνη, διά ανδρός τον οποίον διώρισε, και έδωκεν εις πάντας βεβαίωσιν περί τούτου, αναστήσας αυτόν εκ νεκρών». (Πράξεις 17: 30,31) Η εντολή προς τη μετάνοια έχει βγει από το μήνυμα του Ευαγγελίου και ενώ διακηρύχθηκε σε όλη τη γη, ο αριθμός που μέχρι σήμερα άκουσε το μήνυμα κατά τρόπο κατανοητό ήταν πολύ μικρός. Έτσι, όσο και για την πλειοψηφία της ανθρωπότητας, ο Θεός εξακολουθεί να «κλείνει το μάτι» ή να αγνοεί την άγνοιά τους καθώς συνεχίζει να προετοιμάζει τη μελλοντική τους ευλογία.

Αυτή η ευλογία θα τους φερθεί μέσω της διαφώτισης. Παρατηρήστε πώς ο Παύλος αντιπαραθέτει τους "καιρούς αυτής της άγνοιας" με το γεγονός ότι ο Θεός όρισε μια μελλοντική "ημέρα" κρίσης. Ο Απόστολος Πέτρος διευκρινίζει ότι αυτή η ημέρα κρίσης δεν θα είναι είκοσι τέσσερις ώρες, αλλά μάλλον περίοδος χιλίων ετών. (Β Πετ. 3: 7,8) Οι απόστολοι ήξεραν ότι αυτό ήταν εναρμονισμένο με το σχέδιο του Θεού, γιατί ο Ησαΐας είχε γράψει: «Όταν οι κρίσεις σου είναι στη γη, οι κάτοικοι του κόσμου θα μάθουν τη δικαιοσύνη». (Ισ. 26: 9) Ομοίως, ο ψαλμωδός έγραψε : «Θα κρίνει τον κόσμο με δικαιοσύνη και τον λαό με την αλήθεια του». (Ψαλμ. 96:13) Κατά την ημέρα κρίσης που απεικονίζεται για εμάς στην Αποκάλυψη, τα «βιβλία» είναι «ανοιχτά», ένα σύμβολο της αποκαλυφθείσας γνώσης και κατανόησης. - Αποκαλ. 20:12

Η προηγούμενη δήλωση του Ησαΐα ότι ο λαός θα μάθει τη δικαιοσύνη όταν οι «κρίσεις του Θεού είναι στη γη» ακολουθείται από την αναφορά του προφήτη σε

άλλους «άρχοντες εκτός από εσένα», που λέει ότι είχαν «κυριαρχία πάνω μας». Αυτοί , ισχυρίζεται ο Ησαΐας, θα είναι όλοι "νεκροί" τότε, "δεν θα ζήσουν", και ακόμη και η μνήμη αυτών των πρώην θεών θα "χαθεί". (Ισ. 26: 13,14) Αυτό θα γίνει εφικτό μέσω της διαφώτισης της ημέρας κρίσης, καθώς και από το γεγονός ότι ο Σατανάς δεν θα είναι σε θέση να εξαπατήσει την ανθρωπότητα πια, γιατί θα είναι δεμένος. (Αποκ. 20: 2) Με αυτά τα μέσα, όλοι οι άνθρωποι θα μπορούν έτσι να μαθαίνουν, να λατρεύουν και να υπηρετούν τον μόνο "ζωντανό και αληθινό Θεό" υπό ένα ζυγόν. - Α' Θεσσαλ. 1: 9

Ο Παύλος εξηγεί ότι αυτό το μελλοντικό έργο διαφώτισης και κρίσης θα βρίσκεται στα χέρια του Ιησού και ότι ο Θεός έδωσε τη διαβεβαίωση σε όλους τους ανθρώπους από το ότι τον ανέστησε από τους νεκρούς. Μια περίληψη των προσόντων αυτού του μέλλοντος δικαστή της ανθρωπότητας μας παρουσιάζει ο προφήτης Ησαΐας. Ο Ιησούς αναγνωρίζεται προφητικά ως «μια ράβδος εκ του στέλεχους (βλαστό) του Ιεσσαί και ένας κλάδος» που επρόκειτο να αναπτυχθεί από τις "ρίζες" του. - Ισα. 11: 1

Σχετικά με αυτό το κλαδί, ο Ησαΐας γράφει επίσης: «2 και το πνεύμα του Κυρίου θέλει αναπαυθή επ' αυτόν, πνεύμα σοφίας και συνέσεως, πνεύμα βουλής και δυνάμεως, πνεύμα γνώσεως και φόβου του Κυρίου· 3 και θέλει κάμει αυτόν οξύνουν εις τον φόβον του Κυρίου, ώστε δεν θέλει κρίνει κατά την θεωρίαν των οφθαλμών αυτού ουδέ θέλει ελέγχει κατά την ακρόασιν των ωτίων αυτού· 4 αλλ' εν δικαιοσύνη θέλει κρίνει τους πτωχούς, και εν ευθύτητι θέλει υπερασπίζεσθαι τους ταπεινούς της γής· και θέλει πατάξει την γην εν τη ράβδω του στόματος αυτού, και διά της πνοής των

χειλέων αυτού θέλει θανατόνει τον ασεβή»--αυτοί που εχθρικά αντιτίθενται στον νέο βασιλιά και κριτή της γης. «5 Και δικαιοσύνη θέλει είσθαι η ζώνη της οσφύος αυτού και πίστις η ζώνη των πλευρών αυτού». - εδάφ. 2-5

Το αποτέλεσμα αυτής της δίκαιης κυριαρχίας και κρίσης του Χριστού περιγράφεται τότε συμβολικά από τον Ησαΐα: "6 Και ο λύκος θέλει συγκατοικεί μετά του αρνίου, και λεοπάρδαλις θέλει αναπαύεσθαι μετά του εριφίου· και ο μόσχος και ο σκύμνος και τα σιτευτά ομού, και μικρόν παιδίον θέλει οδηγεί αυτά. 7 Και η δάμαλις και η άρκτος θέλουσι συμβόσκεισθαι, τα τέκνα αυτών θέλουσιν αναπαύεσθαι ομού, και ο λέων θέλει τρώγει άχυρον καθώς ο βους. 8 Και το θηλάζον παιδίον θέλει παίζει εις την τρύπαν της ασπίδος, και το απογεγαλακτισμένον παιδίον θέλει βάλλει την χείρα αυτού εις την φωλεάν του βασιλίσκου. 9 Δεν θέλουσι κακοποιεί ουδέ φθείρει εν όλω τω αγίω μου όρει· διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν.» - εδάφ. 6-9

ΜΙΑ ΚΑΘΑΡΗ ΓΛΩΣΣΑ

Στη συνέχεια η γη θα γεμίσει με τη «γνώση του Κυρίου» επειδή θα έχει παράσχει στον λαό μια «καθαρή γλώσσα» ή ένα μήνυμα που θα «σκουπίσει το καταφύγιο των ψεμάτων», τις ψευδείς δηλώσεις και τις στρεβλώσεις που σύγχυσαν τα μυαλά της πεσμένης και πεθαμένης φυλής. (Ισ. 28:17) Τότε θα διαφωτιστούν σχετικά με τον έναν και αληθινόν Θεόν και θα μάθουν να τον υπηρετήσουν "υπό ένα ζυγόν", δηλαδή, όλοι με ενοποιημένο τρόπο. Δεν θα αναγκαστούν να το κάνουν, αλλά θα έχουν μάθει να αγαπούν τον Δημιουργό τους,

διότι θα έχουν διδαχθεί σχετικά με τις ιδιότητες του χαρακτήρα του για τη σοφία, τη δικαιοσύνη, την αγάπη και την εξουσία.

Θα μάθουν πώς η αγάπη του εκδηλώθηκε και η δικαιοσύνη του ικανοποιήθηκε μέσω του αγαπημένου του Υιού, ο οποίος "έδωσε τον εαυτό του ως αντίλυτρον για όλους". (Α' Τιμ. 2: 6) Θα δουν τη δύναμή του να εκδηλώνεται κατά την ανάσταση. Τέλος, θα καταλάβουν τη σοφία του στην άδεια για το κακό και στο αγαθό του σχέδιο για την ανάκτηση της πεσμένης φυλής.

Σύμφωνα με τα λόγια του προς τον Τιμόθεο, ο Παύλος εξηγεί ότι είναι η επιθυμία του Θεού να σωθούν όλοι και να "έρθουν στην γνώση της αλήθειας". Αυτή η γνώση, με επίκεντρο το "αντίλυτρον υπέρ πάντων", θα είναι "μαρτυρίαν γενομένην εν ώρισμένοις καιροίς" σε όλους τους ανθρώπους. (εδάφ.4,6) Το "εν ώρισμένοις καιροίς" είναι ο καθορισμένος χρόνος κατά τον οποίο ο κόσμος πρέπει να κριθεί από τον δίκαιον κριτή, τον Ιησού Χριστό. Σχετικά με εκείνη την ημέρα, ο προφήτης Μιχαίος έγραψε: "διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ". (Μιχ.4: 2) Το "Σιών" χρησιμοποιείται εδώ ως σύμβολο της ουράνιας φάσης της βασιλείας του Χριστού. Με τον Χριστό στο βουνό Σιών θα είναι το "μικρό κοπάδι" που τον ακολούθησε πιστά, ακόμα και μέχρι θανάτου. - Κάτα Λουκά 12:32• Αναθ. 14: 1,4• 2:10

Η Ιερουσαλήμ, όπως χρησιμοποιείται στην προφητεία του Μιχαία, συμβολίζει τη γήινη φάση της βασιλείας. "Οι πρίγκιπες σε όλη τη γη" θα διοριστούν από το Θεό ως γήινοι εκπρόσωποι για να εκτελέσουν τις οδηγίες του Χριστού. (Ψαλμ. 45:16) Εξ αυτών θα εξέλθει ο "λόγος του Κυρίου" - οι λόγοι της

διδασκαλίας, η "καθαρή γλώσσα", που θα φωτίσει όλη την ανθρωπότητα και θα προσφέρει έτσι μια πλήρη ευκαιρία σε όλους να στραφούν στον Ουράνιο Πατέρα.

Από αυτή τη στιγμή είμαστε βέβαιοι ότι "δεν θα υπάρχει πλέον θάνατος".(Αποκαλ. 21: 4) Οι άνθρωποι, αναστημένοι εκ των νεκρών θα μάθει τη θεμελιώδη αλήθεια που ο Παύλος δήλωσε από πολύ καιρό πριν: «Ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος. αλλά το δώρο του Θεού είναι αιώνια ζωή μέσω του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας». «Ρωμ. 6:23) Η ανθρωπότητα θα χαρεί να μάθει ότι με την αποδοχή της παροχής της ζωής που τους έχει γίνει μέσω του λυτρωτικού έργου του Χριστού και υπακούοντας στους νόμους της βασιλείας του, μπορούν να ζήσουν για πάντα. Θα φτάσουν στη ζωή αιώνια μόλις εκμεταλλευτούν πλήρως την ευκαιρία να πάρουν μέρος στο συμβολικό «δέντρο της ζωής» και στο «νερό της ζωής» που, στη βασιλεία του Χριστού, θα ρέει από το «θρόνο του Θεού και του Αρνίου ". - Αποκάλ. 22: 1-3,14,17

Πράγματι, θα υπάρξει μια παγκόσμια κυβέρνηση, βασισμένη στους δίκαιους νόμους και τα στρογικά χαρακτηριστικά του αληθινού Θεού. Οι νόμοι του Θεού όχι μόνο θα διδαχθούν, αλλά θα γραφτούν στις καρδιές του λαού, μας διαβεβαιώνει η Βίβλος. Κανείς δεν θα πρέπει στη συνέχεια να πει στον γείτονά του, "Γνωρίστε τον Κύριο ", γιατί όλοι θα τον γνωρίζουν, από τον μικρότερο μέχρι τον μεγαλύτερο. (Ιερ. 31: 33,34) Έτσι θα συμβεί η χαρούμενη εκπλήρωση του εναρκτηρίου μας κειμένου, ότι όλοι θα "επικαλεσθούν το όνομα του Κυρίου, για να τον υπηρετήσουν υπο ένα ζυγόν".

Η Κιβωτός της Διαθήκης μετεφέρθη εις Ιερουσαλήμ

Εδάφια κλειδιά: «Ούτω πας ο Ισραήλ ανεβίβαζε την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εν αλαλαγμώ και εν φωνή κερατίνης και εν σάλπιγξι και εν κυμβάλοις, ηχούντες εν ψαλτηρίοις και εν κιθάραις.» - Α' Χρονικών 15:28

Επιλεγμένα εδάφια: Α' Χρονικών 15: 1-29

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ μίλησε για τη μαρτυρία του Θεού ότι ο βασιλιάς Δαβίδ του Ισραήλ ήταν "άνδρας κατά την καρδίαν μου, όστις θέλει κάμει πάντα τα θελήματά μου". (Πράξεις 13:22) Ο Παύλος δεν συμπεραίνει ότι ο Δαβίδ ήταν σαν τον Θεό στην τελειότητα, αλλά μόνο ότι είχε μια ειλικρινή καρδιά σε αρμονία με τις υποσχέσεις και τις οδηγίες του Θεού. Το σημερινό μάθημα επικεντρώνεται στην επιθυμία του Δαβίδ να υπηρετήσει τον Θεό επιστρέφοντας την κιβωτό της διαθήκης στην Ιερουσαλήμ μετά από απουσία πολλών ετών.

Η κιβωτός της διαθήκης, που βρίσκεται στο πιο ιερό μέρος της Σκηνής του Μαρτυρίου, ήταν όπου ο

Θεός μιλούσε στον Μωυσή κατά τη διάρκεια της εμπειρίας του Ισραήλ στην έρημο. (Εξ. 25: 10-22) Η κιβωτός, που έφεραν οι ιερείς, προηγείτο των Ισραηλιτών καθώς διέσχιζον τον Ιορδάνην ποταμόν στη Χαναάν. (Ιησ. 3: 14-17) Ήταν επίσης καθοριστικός στις νίκες της Ιεριχούς και στον πόλεμο εναντίον του Αϊ. (Ιησ. 6: 1-27• 8: 1-35) Με αυτούς και άλλους τρόπους, η κιβωτός της διαθήκης έδειξε ότι η χάρη του Θεού ήταν επάνω στους Ισραηλίτες.

Μετά, ωστόσο, τις επανειλημμένες αμαρτίες του Ισραήλ κατά του Θεού, και ειδικότερα εκείνων των γιων του ιερέως Ελί, επιτρεπόταν η κιβωτός της διαθήκης να αρπαχθεί και να απομακρυνθεί από τους Φιλισταίους. (Α΄ Σαμ. 2:12,27-36• 5:1) Μετά από επτά μήνες συνεχόμενων πανωλών, οι Φιλισταίοι έβαλαν την κιβωτό σε μια άμαξα και την έστειλαν πίσω στη Βηθυσέζα μαζί με κοσμήματα χρυσού ως προσφορά για παράβαση. Η χαρά των Βηθμισιτών έπεσε στην απελπισία όταν περισσότεροι από πενήντα χιλιάδες άνθρωποι σκοτώθηκαν αφού κοίταζαν στο εσωτερικό της κιβωτού αντίθετα με τις οδηγίες του Θεού. - Α΄ Σάμ. 6: 1-21

Αφού ζήτησε βοήθεια, η κιβωτός μεταφέρθηκε στο σπίτι του Αβινταμπάμπ, όπου διορίστηκε ο γιος του Eleazar (Ελεαζάρ) για να την κρατήσει. Η εξιστόρηση αναφέρει ότι "Και αφ' ης ημέρας ετέθη η κιβωτός εν Κιριάθ-ιαρείμ, παρήλθε καιρός πολύς· και έγειναν είκοσι έτη· και πας ο οίκος Ισραήλ εστενάζεν, αναζητών

τον Κύριον". (Α Σαμ.7: 1,2) Μετά από αυτή τη μακρά περίοδο, κατά την οποία ο Δαβίδ έγεινε βασιλεύς του Ισραήλ, εδήλωσε: "Ας μεταφέρωμεν προς ημάς την κιβωτόν του Θεού ημών." (Α΄ Χρον.13: 3) Έφτιαξαν μια καινούρια άμαξα για να μεταφέρει πίσω στην Ιερουσαλήμ την κιβωτό. Σε ένα σημείο η άμαξε παραλίγο να αναποδογυριστεί, προκαλώντας έναν από τους οδηγούς, τον Οζζα (Uzza), να βάλει το χέρι του πάνω στην κιβωτό για να μην πέσει. Εξαιτίας αυτού, τον θανάτωσε αμέσως ο Θεός. Δεν καταλαβαίνοντας γιατί ο Θεός πήρε τη ζωή του Οζζα, ο Δαβίδ έφυγε από την κιβωτό στο σπίτι του Obededom για τρεις μήνες. - εδάφ. 7-14

Επιστρέφοντας στην Ιερουσαλήμ, ο Ντέιβιντ (ή Δαβίδ) κέρδισε στη συνέχεια δύο μάχες ενάντια στις επιθέσεις των Φιλισταίων, ακολουθώντας ρητά τις οδηγίες του Θεού. (Α΄ Χρον. 14: 8-17) Μετά από σκέψη, ο Δαβίδ συνειδητοποίησε ότι η πρώτη του προσπάθεια να φέρει πίσω την κιβωτό σε μια άμαξα δεν ήταν σύμφωνη με τις οδηγίες του Θεού. Τώρα πίσω σε πλήρη αρμονία με τον Κύριο, ο Ντέιβιντ προετοίμασε ένα μέρος για την κιβωτό στην Ιερουσαλήμ. - Α΄ Χρον.15: 1

Ακολουθώντας τις οδηγίες του Θεού που δόθηκαν στον Μωυσή, ο Δαβίδ είπε: «Δεν πρέπει να σηκώσωσι την κιβωτόν του Θεού ειμή οι Λευΐται διότι αυτούς εξέλεξεν ο Κύριος διά να σηκόνωσι την κιβωτόν του Θεού και να λειτουργώσιν εν αυτή διαπαντός.» (εδάφ 2) Παρατηρώντας πώς ο Ντέιβιντ μετέφερε την

κιβωτό πίσω στην Ιερουσαλήμ σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και όχι το δικό του, είναι ένα υπέροχο παράδειγμα για εμάς. Ας προσπαθήσουμε καθημερινά να είμαστε σαν τον Δαβίδ, έναν άνθρωπο κατά την καρδίαν του Θεού, ο οποίος θα εκπληρώσει όλα τα θελήματά του. Εάν επιτύχουμε, θα μπορέσουμε να χαρούμε με έπαινο και ευχαριστία στον Επουράνιο Πατέρα μας.

Μάθημα Δύο

Ο ψαλμός Ευχαριστιών του Δαβίδ

Εδάφιο κλειδί: «Δοξολογείτε τον Κύριον· επικαλείσθε το όνομα αυτού· κάμετε γνωστά εις τα έθνη τα έργα αυτού.» - Α΄ Χρονικών 16: 8

Επιλεγμένα εδάφια: Α΄ Χρονικών 16: 1-36

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΟΤΗΣ του Δαβίδ να φέρει πίσω την κιβωτό της διαθήκης στην Ιερουσαλήμ είχε σκοπό να παρακινήσει το Ισραήλ σε στενότερη σχέση με τον Θεό. Η ιστορία τους να αναζητούν άλλους θεούς και να αγνοούν τις οδηγίες του Κυρίου, προκάλεσε στον Δαβίδ μεγάλη αγωνία εκ μέρους του έθνους. Ήταν τώρα αισιόδοξος ότι η παρουσία της κιβωτού θα έκανε τον Ισραήλ να μετανοήσει για τις προηγούμενες αμαρτίες του και θα δοξάσει ξανά τον Θεό.

Αφού έβαλε την κιβωτό στη σκηνή που ετοίμασε γι 'αυτήν, προσφέροντας ολοκαυτώματα και ειρηνικές προσφορές στον Θεό, ο Δαβίδ ευλόγησε τον λαό "στο όνομα του Κυρίου" και έδωσε σε καθένα ένα κομμάτι ψωμιού, κρέατος και οίνου. Έτσι, με το μυαλό τους κατευθυνόμενο προς τον Θεό, ο Δαβίδ διόρισε τους Λευίτες να υπηρετήσουν ενώπιον της κιβωτού, και τους μουσικούς και τους τραγουδιστές να δώσουν έπαινο μέσω τραγουδιών. (Α΄ Χρον. 16: 1-7) Το εδάφιο-κλειδί

μας ξεκινάει αυτό το όμορφο ψαλμό με έπαινο, καλώντας τον Ισραήλ να ευχαριστήσει για τις πολλές πράξεις που έκανε ο Θεός για αυτούς. Στο σύνολό του, αυτό το τραγούδι μιλά για τα θαυμάσια έργα του Θεού ανάμεσα στα έθνη για λογαριασμό του Ισραήλ. - εδάφ.8-36

Κάποιοι μπορεί να υποδηλώσουν ότι ο Θεός απέρριψε για πάντα το Ισραήλ για τις ανομίες τους. Ωστόσο, θα επιστούσε την προσοχή τους σ' αυτό το ψαλμό, που ανακουφίζει το Ισραήλ και επαναλαμβάνει την αιώνια φροντίδα του Κυρίου γι' αυτούς. Αυτό συνοψίζεται στα συναισθήματα των εδαφών που κλείνουν, που δηλώνουν: «34 Δοξολογείτε τον Κύριον· διότι είναι αγαθός· διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. 35 Και είπατε, Σώσον ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, και συνάγαγε ημάς και ελευθέρωσον ημάς εκ των εθνών, διά να δοξολογώμεν το όνομά σου το άγιον, και να καυχώμεθα εις την αίνεσίν σου. 36 Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ απ' αιώνος και έως αιώνος. Και πας ο λαός είπεν, Αμήν, και ήνεσε τον Κύριον.» - εδάφ.34-36

Πολλές από τις εμπειρίες του Ισραήλ ήταν για την προτροπή του χριστιανού και βλέπουμε σε αυτήν την περιγραφή των μαθημάτων-ψαλμών του Δαβίδ για εκείνους που καλούνται να γίνουν άνθρωποι του Θεού κατά τη διάρκεια της σημερινής εποχής. (Α Κορ. 10:11) Το Ισραήλ ονομάστηκε συχνά ο εκλεκτός λαός του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη. (Εξ.19: 5,6• Ψαλ. 147: 19,20• Αμώς 3: 2) Ένα εξαιρετικά όμορφο εδάφιο σε αυτό το θέμα βρίσκεται σε αυτά τα λόγια: «Επειδή συ είσαι λαός άγιος εις Κύριον τον Θεόν σου· σε εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου διά να ήσαι εις αυτόν λαός εκλεκτός,

παρά πάντας τους λαούς τους επί του προσώπου της γης.» - Δευτ.7: 6

Συγκρίνετε αυτά τα λόγια με τη δήλωση του Αποστόλου Πέτρου στους οπαδούς του Χριστού: «9 Σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν, βασιλείον ιεράτευμα, έθνος άγιον, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός, διά να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φώς· 10 οι ποτέ μη όντες λαός, τώρα δε λαός του Θεού, οι ποτέ μη ηληθμένοι, τώρα δε ελεηθέντες.» ('Α Πετ. 2: 9 , 10) Από πολλές απόψεις τα λόγια του Πέτρου αντικατοπτρίζουν τον ψαλμό του Δαβίδ που περιλαμβάνεται στο σημερινό μάθημα. Ο Απόστολος Παύλος, στην πραγματικότητα, δηλώνει ότι η διάταξις της Διαθήκης του Νόμου του Ισραήλ είχε σκοπό να τους οδηγήσει στον Χριστό, ο οποίος έγινε το Σπέρμα του Αβραάμ. (Γάλ. 3: 15-24) Η πρόσκληση, στη συνέχεια, να είναι "στον Χριστό" και να γίνουν μέρος της τάξεως του Σπέρματος, ανοίχτηκε στους Εβραίους και στους Εθνικούς. - εδάφ. 25-29

Ας είμαστε αποφασισμένοι, όπως ήταν ο Δαβίδ, να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον ως συμπνευματικούς Ισραηλίτες προς τον έπαινον του αγαπητού μας Ουρανού μας Πατέρα και του Υιού του, του Ιησού Χριστού. Ας δίνουμε επίσης ευχαριστίες για τα θαυμάσια έργα του Θεού μας . "Κατά πάντα ευχαριστείτε· διότι τούτο είναι το θέλημα του Θεού προς εσάς εν Χριστώ Ιησού." - Α' Θεσσαλονικείς 5:18

Μάθημα Τρία

Η υπόσχεση του Θεού στον Δαβίδ

Εδάφιο κλειδί: «11 Και αφού πληρωθώσιν αι ημέραι σου, διά να υπάγης μετά των πατέρων σου, θέλω αναστήσει μετά σε το σπέρμα σου, το οποίον θέλει είσθαι εκ των υιών σου, και θέλω στερεώσει την βασιλείαν αυτού. 12 Αυτός θέλει οικοδομήσει εις εμέ οίκον, και θέλω στερεώσει το θρόνον αυτού έως αιώνος.» - Α' Χρονικών 17: 11,12

Επιλεγμένα εδάφια: Α' Χρον. 17: 1-15

ΚΑΘΩΣ ΤΟ ΕΘΝΟΣ του Ισραήλ ευημερούσε κάτω από την ευλογία του Κυρίου και καθιερώθηκε ως ισχυρό έθνος κάτω από τον βασιλιά Δαβίδ, πίστευε ότι η σκηνή στην οποία εστεγάζετο η κιβωτός της διαθήκης ήταν κατώτερη από την κατάλληλη θέση της στην Ιερουσαλήμ. Αναμφιβόλως, το μάθημα του Οζζά έκανε τον Δαβίδ πιο προσεκτικό, σεβόμενος όλα τα πράγματα που γίνονταν εν σχέσει με τη σκηνή και τις υπηρεσίες της, γι 'αυτό ζήτησε τη συμβουλή του φίλου και του συμβούλου του, του προφήτη Ναθάν. Ο Δαβίδ είπε προς αυτόν: "Ίδού, εγώ κατοικώ εν οίκω κεδρίνω, η δε κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου υπό παραπετάσματα." (Α' Χρον. 17: 1) Ο σιωπηρός υπαινιγμός ότι ένας

"οίκος" πρέπει να χτιστεί για την κιβωτό φαινόταν σωστός και ευλαβικός για τον Ναθάν, έτσι το ενέκρινε. - εδάφ. 2

Την ίδια νύχτα, όμως, ο λόγος του Κυρίου ήρθε στον Ναθάν και εξήγησε ότι ο Θεός δεν ζήτησε ποτέ να οικοδομηθεί ένας οίκος για την κατοικία του από τότε που έφερε τον Ισραήλ έξω από την Αίγυπτο. Δήλωσε στον Ναθάν να υπενθυμίσει στον Δαβίδ πως τον οδήγησε από το να είναι νέος βοσκός στον αρχηγό του Ισραήλ και ότι δεσμεύεται να υποτάξει όλους τους εχθρούς τους, ώστε το έθνος να μπορεί να κατοικήσει εν ειρήνη. Τότε ο Θεός έκανε αυτή τη μεγάλη υπόσχεση στον Δαβίδ: "Αναγγέλλω σοι έτι, ότι ο Κύριος θέλει οικοδομήσει οίκον εις σε." - εδάφ. 3-10

Αυτό δεν ήταν μια υπόσχεση για έναν κυριολεκτικό οίκο, αλλά ήταν μια διαβεβαίωση για τον Δαβίδ ότι η οικογένειά του δεν θα αποκοπεί από το θρόνο. Ο "οίκος" του Δαβίδ πράγματι διαιωνίστηκε μέσω του Σολομώντος και συνέχισε τη βασιλική γραμμή του Ισραήλ μέσω της φυλής του Ιούδα για αρκετούς αιώνες. Όμως, αυτό δεν θα εκπληρώσει τον απόλυτο σκοπό της υπόσχεσης του Κυρίου. Αν και δεν ήταν κατανοητή από τον Δαβίδ, η υπόσχεση είχε ως στόχο να αναφέρεται ρητά σε ένα μέλλοντα Μεσσία και τη βασιλεία του.

Σημειώνουμε ότι οι λόγοι του εδαφίου-κλειδιού μας, με την κυριολεκτική έννοια, εφαρμόστηκαν στον γιο του Δαβίδ, Σολομώντα, καθώς έχτισε όντως ναό,

αλλά το βάρος της υπόσχεσης εκπληρώνεται μέσω του Χριστού, του Μεσσία. Αν και ο Δαβίδ δεν επιτράπη να οικοδομήσει ένα ναό, ήταν προνόμιο του να συγκεντρώσει τα απαραίτητα υλικά για την Σολομώντα για να πετύχει αυτό το έργο. - Α' Χρον. 28: 9-21• 29: 1-9

Ο Θεός συγκεντρώνει σήμερα εκείνους που θα γίνουν συμβολικές πέτρες του μεγαλύτερου ναού του Χριστού, που είναι να ευλογήσει όλη την ανθρωπότητα στη βασιλεία του Θεού. Από αυτούς, ο Απόστολος Πέτρος λέει ότι έρχονται στον Ιησού "και σεις, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός". (Α' Πετ. 2: 4,5) Η προετοιμασία αυτών των λίθων θα συνεχιστεί μέχρι να τοποθετηθούν όλοι σωστά στον πνευματικό ναό.

Ο ναός του Θεού δεν λειτουργεί σήμερα στην ευλογία της ανθρωπότητας. Η ευλογία όλων των οικογενειών της γης μέσω αυτού του πνευματικού ναού και της μεγάλης κεφαλής και του ακρογωνιαίου λίθου του, Χριστού Ιησού, θα ξεκινήσει όταν όλες οι "ζωντανές πέτρες" έχουν προετοιμαστεί και αναστηθεί από τους νεκρούς εις "δόξαν, τιμήν και αθανασίαν". (Ρωμ. 2: 7) Ας ενθαρρυνθούμε γνωρίζοντας ότι όλες οι δοκιμασίες που έρχονται σε μας αντιπροσωπεύουν τη σμίλευση και τη στίλβωση μας ως πέτρες, για να τοποθετηθούμε σε μια θέση στο ναό της αιώνιας βασιλείας του Θεού.

Η προσευχή του Δαβίδ

Εδάφιο κλειδί: «Κύριε, δεν είναι όμοιός σου, ουδέ είναι Θεός εκτός σου κατά πάντα όσα ηκούσαμεν με τα ότα ημών.» - Α΄ Χρονικών 17:20

Επιλεγμένο εδάφιο: Α΄ Χρονικών 17: 16-27

Έχουμε σημειώσει σε προηγούμενα μαθήματα τον θεοειδή χαρακτήρα του Δαβίδ. Στο σημερινό εδάφιο της επιλεγμένης περικοπής της Αγίας Γραφής, ακούμε τον Δαβίδ να βεβαιώνει ότι τίποτα από όλα όσα πέτυχε δεν ήταν δικό του, αλλά μόνο του Θεού.

Μιλάει ευχαρίστως για τις ευλογίες για τις οποίες εδόθη υπόσχεσις στο Ισραήλ να είναι πολύ μεγαλύτερες από εκείνες σε αυτόν προσωπικά. «Τις είμαι εγώ, Κύριε Θεέ, και τις ο οίκός μου, ώστε με έφερες μέχρι τούτου; Αλλά και τούτο εστάθη μικρόν εις τους οφθαλμούς σου, Θεέ· και ελάλησας περί του οίκου του δούλου σου διά μέλλον μακρόν, και επέβλεψας εις εμέ ως εις άνθρωπον υψηλού βαθμού κατά την κατάστασιν, Κύριε Θεέ.» - Α΄ Χρον. 17: 16,17

Αυτός ο άνθρωπος, κατά την καρδιά του Θεού, κατέληξε να συνειδητοποιήσει ότι οι υποσχέσεις που δόθηκαν στο Ισραήλ ήταν εξαρτώμενες από την υπακοή τους. Με τις πολυάριθμες «επαναστατήσεις» τους εναντίον του Θεού στο παρελθόν, ίσως φάνηκε πιθανόν

ότι, τελικά, οι διάδοχοι του Δαβίδ του θρόνου θα απομακρυνόνταν τελείως από τον Θεό που τους ελευθέρωσε από την αιγυπτιακή δουλεία. Πράγματι, λίγο περισσότερο από πεντακόσια χρόνια αργότερα ο βασιλιάς Ζεδεκίας ήταν ο τελευταίος βασιλιάς του Ισραήλ. Η Ιερουσαλήμ πολιορκήθηκε και ανατράπηκε από τον Ναβουχοδονόσορα και ο λαός αιχμαλωτίστηκε στη Βαβυλώνα.

Καταλαβαίνουμε ότι οι μελλοντικές γενιές της κυριαρχίας που δόθηκαν σαν υπόσχεσις στον Δαβίδ ήταν να έχουν την τελική τους εκπλήρωση με την πολύ μεγαλύτερη βασιλεία του Χριστού, του Σπέρματος του Δαβίδ, στη μεσσιανική βασιλεία του. Μέρος του μηνύματος του αγγέλου προς τη Μαρία που αναφέρθηκε στο προηγούμενο μάθημά μας ήταν σχετικά με αυτή τη μεγαλύτερη βασιλεία. Μιλώντας για τον Ιησού, ο άγγελος είπε: «Ούτος θέλει είσθαι μέγας και Υιός Υψίστου θέλει ονομασθή, και θέλει δώσει εις αυτόν Κύριος ο Θεός τον θρόνον Δαβίδ του πατρός αυτού, και θέλει βασιλεύσει επί τον οίκον του Ιακώβ εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού δεν θέλει είσθαι τέλος.» - Κάτα Λουκά 1: 32,33

Η βασιλεία του Μεσσία έχει ονομαστεί δικαιολογημένα "ο θρόνος του Δαβίδ". Το όνομα Δαβίδ σημαίνει "αγαπημένος". Ο Δαβίδ εκάθισε επάνω στο θρόνο της βασιλείας του Θεού για περιορισμένο χρονικό διάστημα, όπως και οι απόγονοί του. Ο μεγαλύτερος Δαβίδ, ο Ιησούς Χριστός, θα καθίσει επάνω στο θρόνο

της βασιλείας του Θεού για να τον καθιερώσει για πάντα. «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού...Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώση αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνος. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο.» - Ισα.9: 6,7

Ο Ιησούς θα γίνει ο αναγνωρισμένος ηγεμόνας όχι μόνο για το Ισραήλ, όπως και στη περίπτωση της βασιλείας του Δαβίδ, αλλά για όλα τα έθνη και τις οικογένειες της γης. Η «αύξηση της κυβέρνησής (εξουσίας) του» θα υπερβεί κατά πολύ το επίπεδο του Δαβίδ. Δεν θα διαταραχθεί από τις εξεγέρσεις ή τις συγκρούσεις οποιουδήποτε είδους. Θα δημιουργήσει αιώνια ειρήνη και η δίκαιη κυβέρνησή του δεν θα τελειώσει. Όταν η βασιλεία του Μεσσία θα έχει ολοκληρώσει πλήρως όλα αυτά τα πράγματα, θα παραδώσει τη βασιλεία στον Επουράνιο Πατέρα, «διά να ήναι ο Θεός τα πάντα εν πάσιν» - Α' Κορ. 15: 24-28

Ο Δαβίδ συνειδητοποίησε την πρωταρχική πρόνοια του Θεού στην ιστορία του Ισραήλ. Πόσο μεγαλύτερη θα είναι η χαρά του όταν, με την ανάστασή του, βλέπει πλήρως ότι οι υποσχέσεις του Θεού για το Ισραήλ θα επεκταθούν έπειτα σε όλα τα άλλα έθνη και συγγενείς της γης. Με ακόμα μεγαλύτερη χαρά ο Δαβίδ θα επαναλάβει τον έπαινό του προς τον Θεό με τα λόγια:

"Όλα τα σπουδαία πράγματα που έκανες ήδη για μένα δεν είναι τίποτα σε σχέση με αυτά που υποσχέθηκες να κάνεις και στο μέλλον!"

...

